

#STOP

Kilpailukykyä reiluin ehdoin

Vahva talous mahdollistaa korkean työllisyyden, hyvinvoinnin ja toimivat julkiset palvelut. Suomen taloudesta ja kilpailukykyä on siksi pidettävä huolta.

SAK:n malli talouden ja kilpailukykyä vahvistamiseksi perustuu sopimiseen: työmarkkinajärjestöt sopivat työehdoista keskenään ja työelämään liittyvästä lainsäädännöstä yhteistyössä valtiovoimien kanssa. Hallitus ja työnantajat sen sijaan haluavat yksipuolisesti heikentää työntekijöiden palkkaa ja muita työehtoja.

Hallituksen malli perustuu työn hinnan alentamiseen, vaikka Suomen ensisijainen kilpailukeino on hyvä tuottavuus. SAK:n sopimisen malli parantaisi tuottavuutta tinkimättä palkansaajien turvasta ja reiluista työehdoista.

Neuvottelut ratkaisevat Suomen suunnan

Palkansaajien ja työnantajien keskusjärjestöt (SAK, Akava, STTK, EK ja KT) neuvottelevat parhaillaan Suomen kilpailukykyä ja työllisyyttä parantavasta työmarkkinasopimuksesta. Neuvottelut alkoivat syyskuun lopussa hallituksen kaksi kertaa käynnistämien yhteiskuntasopimusneuvottelujen kariuduttua.

SAK tavoittelee työmarkkinasopimusta, joka sisältää työnantajamaksujen alentamisen, tulevien vuosien palkkaratkaisut, paikallisen sopimisen sekä ansiosidonnaisen työttömyysturvan keston ja tason.

Työnantajia edustava Elinkeinoelämän keskusliitto EK keskittyisi palkansaajien yksikkötyökustannusten alentamiseen. EK:n tavoitteet ovat lähes samat hallituksen pakkolakiesityksen kanssa. Palkkaratkaisusta EK haluaa neuvotella vasta syksyllä 2016, kun nykyiset työehtosopimukset ovat päättymässä.

Jos työmarkkinaneuvotteluissa ei päästä tulokseen syksyllä, hallitus on ilmoittanut toteuttavansa SAK:n vastustamat pakkolait vuoden 2017 alussa.

SAK

Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK
www.sak.fi/neuvottelutilanne

#STOP

SAK:n vaihtoehto:

Yhteisesti sovittu työmarkkinaratkaisu

SAK haluaa laajan työmarkkinaratkaisun. Jos ratkaisu syntyy, hallituksen on luovuttava pakkolakihankkeista.

SAK:n malli Suomen talouden ja kilpailukyyn parantamiseksi

- vuonna 2017 ei palkankorotuksia
- vuonna 2018 palkankorotukset määrittää avoin sektori eli vientialat
- työnantajamaksuja pienennetään ja kasvatetaan maltillisesti palkansaajien maksuosuutta
- työttömyysturvan leikkauksia pienennetään
- yritykset hyödyntävät paranevaa kannattavuuttaan investoimalla Suomeen
- hallitus valmistelelee työttömyysturvan, paikallisen sopimisen ja työelämän uudistukset neuvottelemalla työmarkkinajärjestöjen kanssa, ei vain kuulemalla niitä
- harmaan talouden torjuntaan lisää resursseja.

SAK:n malli parantaisi kilpailukykyä 9,2 prosenttia:

- 6,5 prosenttia äärimaltillisilla palkkaratkaisuilla
- 2,7 prosenttia työnantajan sosiaalivakuutusmaksuja alentamalla.

SAK:n esitys parantaa työllisyyttä ja kilpailukykyä hallituksen pakkolakihankkeita nopeammin, reilummin ja nykyaikaisemmin. Työnantajamaksujen pienentäminen voidaan toteuttaa vuonna 2016 eli vuotta aiemmin kuin muut esillä olleet keinot yksikkötyökustannusten alentamiseksi.

SAK:n esitys ei sisällä työehtojen heikennyksiä.

Hallituksen vaihtoehto:

Työehtojen heikentäminen pakkolaeilla

Hallituksen mukaan 15 prosentin kilpailukykyloikasta viisi prosenttia on tehtävä leikkaamalla palkansaajien yksikkötyökustannuksia. Tämän hallitus toteuttaisi pakottavalla lainsäädännöllä.

Hallituksen pakkolakiesitykset

- ensimmäisestä sairauspäivästä palkaton, kahdeksalta seuraavalta päivältä vain 80 prosenttia palkasta
- lomarahasta pois 30 prosenttia
- loppiainen ja helatorstai palkattomiksi vapaapäiviksi
- vuosiloman enimmäispituus 38 päivästä 30 päivään.

Hallituksen pakkolakiesitykset heikentäisivät toteutuessaan merkittävästi kaikkien työntekijöiden toimeentuloa.

Lakiesitykset rikkovat lainsäädännön periaatetta heikomman suojasta. Pakkolakien lähtökohtana on, ettei työehtosopimuksissa saisi sopia lakia parempia työehtoja. Näin pakkolait suojelisivat juridisesti vahvempaa neuvotteluosapuolta eli työnantajaa, eivät heikommassa asemassa olevaa työntekijää

Hallituksen pakkolait rajoittavat Kansainvälisen työjärjestön ILO:n ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen suojamaa työmarkkinajärjestöjen oikeutta sopia vapaasti.